

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 529/2014

03.06.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ж., због кривичног дела неовлашћена производња држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 332/14 од 26.05.2014. године поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Смедереву Кв 593/12 од 06.12.2012. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 332/14 од 26.05.2014. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Смедереву Кв 593/12 од 06.12.2012. године, тако што се окривљени Д.Ж., осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци,

ОСЛОБАЂА ОД ИЗВРШЕЊА 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у трајању од две године и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. Кривичног законика у трајању од седам месеци,

па **СЕ УТВРЂУЈЕ** да је окривљени Д.Ж. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године у трајању од седам месеци и 23 дана и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према окривљеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од једне године, десет месеци и седам дана у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.11.2007. до 08.01.2008. године и на издржавању казне затвора почев од 04.11.2012. године па на даље.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Кв 593/12 од 06.12.2012. године, окривљени Д.Ж., правноснажно осуђен пресудом Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1047/11 од 19.09.2011. године, којом му је изречена јединствена казна затвора у трајању од две године и шест месеци у коју је урачунато време проведено у притвору од 10.11.2007. до 08.01.2008. године, ослобођен је од извршења дела казне у трајању од седам месеци и 15 дана те је утврђено да му за извршење преостаје једна година, 10 месеци и 15 дана у коју казну му се урачунава време проведено на издржавању казне од 04.11.2012. године.

Против овог решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 332/14 од 26.05.2014. године због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 3. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и пресудом преиначи наведено решење Вишег суда у Смедереву тако што ће окривљеног ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године, за проценат ослобођења у складу са одредбом члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату С.Ј., и сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, исте није позвао на седницу већа.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву уз примену члана 604. ЗКП-а, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Смедереву Кв 593/12 од 06.12.2012. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези одредбе члана 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији („Службени лист СРЈ“, број 70/01 и „Службени гласник РС“, број 58/04 и др).

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године окривљени Д.Ж. оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ-а за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од две године и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ-а за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од седам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.11.2007. до 08.01.2008. године.

Окривљени Д.Ж. се налази на издржавању казне по наведеној правноснажној пресуди Вишег суда у Смедереву почев од 04.11.2012. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописаним законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Смедереву окривљени Д.Ж. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од две године и шест месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године, што чини укупно умањење казне за седам месеци и 15 дана.

Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Смедереву наведеном одлуком поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији на штету окривљеног, који одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Смедереву учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/01 и „Службени гласник РС“, број 58/04 и др) на штету окривљеног, на коју повреду се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну одлуку тако што је примењујући одредбу члана 3. Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења до извршења казне, претходно утврђених појединачних казни, које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Стога је Врховни касациони суд утврдио, да се претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од две године због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године, умањена за 25%, има умањити за шест месеци као и да се казна затвора у трајању од седам месеци која је окривљеном утврђена истом правноснажном пресудом због извршења кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ-а, умањена за 25% има умањити за један месец и 23 дана.

Надаље, када се јединствена казна затвора по пресуди Вишег суда у Смедереву К 2/10 од 25.11.2010. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни утврђено је, да је део казне од кога је окривљени Д.Ж. ослобођен укупно седам месеци и 23 дана, а да је остатак казне који се има извршити једна година, 10 месеци и седам дана, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 10.11.2007. до 08.01.2008. као и време проведено на издржавању казне од 04.11.2012. године па надаље.

С`тога је Врховни касациони суд, усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио решење Вишег суда у Смедереву Кв 593/12 од 06.12.2012. године, тако што је утврдио део казне за коју се окривљени има ослободити и одредио да се према окривљеном има извршити остатак казне у трајању од једне године, десет месеци и седам дана у коју му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора почев од 04.11.2012. године па на даље.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.